

varpning förflytta ett fartyg ifrån ett ställe till ett annat, i hamm eller flod. — 2) (fig.) *F. tiden*, draga ut på tiden, söka att vinna tid. Neutralt säges äfv. *F. med något*. — *Förhalande*, n. 4.

FÖRHAND, förhånd, f. sing. indef. 1) (i kortspel) *Hafva f., sitta i f.*, säges om den, som vid kortens givning fått första kortet och således vid spelningen äger att först slå ut. — 2) (sjöt.) *Vara i f.*, vid halning af ett tåg vara närmast blocket eller lasten. — *På f., I f.*, adverbiala uttryck, som betyda: Förut. *Jag säger dig på (i) f., att det misslyckas.*

FÖRHAND, förhånd, **FÖRHANDEN**, förhånd'n, adv. Se *För handen* (under *Hand*).

FÖRHANDLA, förhåndla, v. a. 1. *Hafva före* (öfverläggningsmänn, vid sammankomster, möten, o. s. v.). Brukas icke gerna utom i passiv, t. ex.: *Hvad der f-des, är ännu en hemlighet*. — Nytt ord, bildadt efter det tyska *verhandeln*, och brukadt endast i politisk och litterär stil.

FÖRHANDLA SIG, förhåndla, v. r. 1. (föga brukl.) Göra en oklok handel, hvarigenom man blir mycket lidande.

FÖRHÄNDLING, förhåndling, f. 2. *Hvad* som vid en sammankomst o. s. v. blifvit förhandlad. Nytt ord; brukas endast i plur., är lånat ifrån det tyska *Verhandlung*, och förekommer endast i politisk och litterär stil. *Utgifva en berättelse om f-arna vid ett möte.*

FÖRHASTA, förhåsta, v. a. 1. Allt för mycket hasta, brådska med något. Brukas aktivt mindre ofta, utom i uttrycket: *F. sitt omdöme*, döma för tidigt, innan man hunnit riktigt undersöka. — *F. sig*, v. r. *Hasta* allt för mycket, göra sig för brädt. *Man bör aldrig f. sig i något*. — *Syn.* Öfverila sig. — *F-d*, part pass. Som skett, gjorts för brädt. Brukas ofta nästan adjektivt, i bem. af: *Oöfverlagd, obetänkt, obetänksam*, t. ex.: *Ett f-t ord, yttrande*. — *Syn.* Öfverilad.

FÖRHASTANDE, n. 4. Handlingen, då man förhastar eller något blifvit förhastadt. *Det skedde af f.* — 2) *Obetänksamhet i ord ell. handling. Det ordet var blott ett f. af honom*. — *Syn.* Öfverilning.

FÖRHATA, förhåta, v. a. 1. I hög grad hata. Brukas mest i passiv, helst i particip, t. ex.: *Göra sig f-d af någon*, ofta nästan adjektivt, t. ex.: *En f. person, sak*. — *Syn.* *Hata*.

FÖRHÄTLIG, förhåtligg, a. 2. 1) Som förtjenar att hatas. *Göra sig f. för någon. Kristiern Tyrann, f. i äminnelse*. — 2) Som hatas, är föremål för hat. *All slags falskhet är mig f.* — *Förhåtlighet*, f. 5.

FÖRHEMLIGA, förhåmliga, v. a. 1. (mindre brukl.) Göra hemlighet af, hålla hemlig. — *Förhåmligande*, n. 4.

FÖRHERRLIGA, förhårrliga, v. a. 1. (nytt ord af t. *verherrlichen*) Göra herrlig, ärofull. *F. sitt namn, sitt minne. Denna hjeltebragd f-de honom både för samtid och efterkommande. F. Guds namn, göra det prisadt och äradt. Gud f-r sina utvalda, gifver dem delaktighet af sin herrlighet, d. v. s. af den himmelska glädjen*. — *Förherrligande*, n. 4. [-hårliga.]

FÖRHERRSKANDE, förhårrskande, a. 1. Som företrädesvis är rådande. — Nytt ord, bildadt efter det tyska *vorherrschend* och brukligt i litterär stil. [-hersch —.]

FÖRHETSA SIG, förhåtsa, v. r. 1. Blifva het, ifrig (under loppet af ett samtal, vid en

disput, o. s. v.). *Han f-r sig lätt, om man motsäger honom*. — *Syn.* Se *Vredgas*.

FÖRHEXA, förhåckså, v. a. 1. 1) Genom trollmedel förderfva, göra oduglig, beröfva vettet, förvända, förvandla. — 2) (fig.) Göra galen af kärlek. *Hennes vackra ögon hafva f-t honom*. — *Syn.* (för begge bem.) *Förtrolla*. — Part. pass. *F-d* brukas ofta adjektivt i samma mening som *Förgjord* (se d. o.). [-häxa.]

FÖRHINDER, förhånd'r, n. 5. Se *Hinder*, hvilket är det allmänna uttrycket. *Förhinder* brukas dock nästan uteslutande, när fråga är om något, som förorsakar, att man ej på sagdan tid eller på bjudning, kallelse kan infinna sig på ett ställe, helst i lagstil. *Jag var i går bjuden på bröllop, men fick f. Han har fått laga f., så att han ej kunnat inställa sig för domstolen*. — *Syn.* Se *Hinder*.

FÖRHINDRA, förhåndra, v. a. 1. Se *Hindra*. — *Förhindrande*, n. 4.

FÖRHISNA SIG, förhå'sna, v. r. 1. (fam.) Betagas af yttersta häpenhet, förundran. *F. sig öfver något. Jag f-de mig; så glupskt åt han*. — *Syn.* Se *Förhåpna sig*.

FÖRHJELPA, förhållpa, v. a. 2. o. 3. (böjes som *Hjelpa*); brukas i impf. mest efter 2 konj.). *F. en till något*, hjälpa honom att erhålla, vinna något. *Han har f-hulpit mig till en syssla. Han f-lpte honom till audiens*. — *Syn.* *Vara behjelpig till*. — *Förhjelpande*, n. 4.

FÖRHOPPAS, förhå'ppas, v. d. 1. Se *Hoppas*. Åtföljes alltid af *att* med verb i infinitiv eller finit modus, och nyttjas endast i det högtidigare språket eller i en ton af värdighet, myndighet, o. s. v. *Vi skole f-s, att Gud nådeligen behagat upptaga hans själ i sitt sköte. Jag f. att slippa höra talas derom. Jag f., att ni hädanefter låter mig vara i ro*. — *Syn.* Se *Hoppas*.

FÖRHOPPNING, f. 2. Se *Hopp*, II. Tillhör det mera städade, finare språket; okänt för det egentliga folkspråket. *Hysa den f. att lyckas. Jag har, närre, hyser den glada f., att ni en gång fågnar mig med ett besök*. — *Syn.* Se *Hopp*.

FÖRHUD, förhåd, f. 2. 1) (i allmänhet) Yttre hud. — 2) (anat.) Ett slags dubbelhud, som betäcker ållonet på manslemmen. — 3) (bibl.) Oomskurert tillstånd.

FÖRHUGGA, förhågga, v. a. 3. (böjes som *Hugga*) Stänga, spärra tillgången till ett ställe eller en väg genom fällning af träd. Brukas föga. — *F. sig*, v. r. 1) *Hugga* miste, göra miss-hugg. Äfv. i denna bem. mindre brukligt. — 2) (fig. fam.) *Missstaga sig, förgå sig* (af oförstånd eller tanklöshet). — *Syn.* Se *Förgå sig*.

FÖRHUGGNING, f. 2. En mängd fällda träd, större och mindre, korsvis lagda öfver hvarandra, för att stänga vägen för fienden.

FÖRHUNGRA, förhåungra, v. n. 1. 1) Dö af hunger. — *Syn.* *Ihjelhungra*. — 2) (fig.) *Lida svår hunger*. — *Förhåungrande*, n. 4.

FÖRHUS, förhå's, n. 5. 1) *Hus*, som är beläget framför en eller flera andra byggnader. — 2) *Stort yttre rum i en större byggnad, som ligger närmast porten och hvarifrån dörrar leda till det eller de egentliga rummen. Förekommer i bibeln. F-et i templet*. Brukas numera icke. — *Syn.* *Förstuga, Vestibul*.

FÖRHYDA, förhå'da, v. a. 2. (Impf. *Förhydde*. Sup. *Förhydlt*.) Bekläda ett fartygs botten